

Stille kom døden

Sirenia

I bunnløs sorg
I smerte og i ve
Der dveler du endeløst
Du finner ei fred

En tåres dyd
Så klar og så ren
Dine dager er svunnet
Ditt navn gravert inn i sten

Stille kom døden
Den kom son en venn
Tok deg ved din tapre hand
Og ledet ged hjem

Alle dine dager er nå svunnet hen
Din sjel har fløyet, for aldri å komme igjen
Stille din smerte, du alene bar
Til din siste time, byrden din alene var

Din sjel har nå vendt hjem
Aldri mer kan livet plage den
Dag led mot kveld, din sol gikk ned
Ditt hjerte stilnet og du fant fred

Stille kom døden
Tok deg i sin favn
Ledet deg over stormfylt hav
Til en stille havn

Borte...for all tid
Savnet...uendelig
Omsider...livets vei til ende var
Umistelig...
Ingen skatt var mer kostbar

Dette er mitt farvel
Jeg har ei mer og gi
Så tynget av livets last
Til slutt mitt hjerte brast
I sjelekval
I tåkeheim og sørgedal

Jeg lukker deg inn
I mitt hjertes indre
Der skal du dvele
Som et kostelig minne